

הם ירקו בממשלה, והיא מתגאה בכך

שהצליחה למחות הרוק מפניה

הציבור ראה השבוע, מעל מסכי הטלוויזיה, את הביירוניס ואת מנהיגיהם. זהותם מצביעה על מגמתם וכוונותיהם. המתפרעים עצמם, מכיהחייילים ומבזי צה"ל, היו שייכים כולם למחנה אחד, שהוא עתה חיל-החלוץ של הקנאות הלאומנית החשוכה ביותר: הנוער הדתי אב"י רי הכיפות הסרוגות.

נוער זה הוא תוצר של אחד ממוקדיהפורי ענות במדינה: מערכת-החינוך הדתית, פרי בגידתו של רויד בריגוריון באידיאלים שלו עצמו.

כדי לקנות לעצמו שותף קואליציוני וול זנכנע, הסר קיר בריגוריון, עם קום המדינה, את הגשמת החזון שעליו דיבר עד בוש: ממלכתיות צרופה. עם אחד. צבא אחד. חינוך אחד.

יריקה נפרצוף

ממשלה שאינה אוספת של סמרטוטים. הם הצליחו להפוך את הממשלה לצחוק בעיני הציבור, ולהציגה כשבר-כלי.

הם הצליחו להרקיט סביבם את כליההתקשורת, להיציג את עצמם כגיבורים נועזים וכפטריוטים נישגבים, לקבל מאות אלפי מילים של אהדה רוחית-דמעות בעיני מדרי עיתונות-הקישש הימנית, ושעות של תעמולת-חי-גם ברדיו ובטלוויזיה.

הרחקת הביירוניס ממקומות ה"התנחלות", כעבור יומיים-שלושה, לא צימצמה במאומה את הניצחון הזה — שהרי איש מן ה"מתנחלים" לא חלם אף רגע להישאר ולהתנחל באמת.

אינו אותם יורקים בחיילי צה"ל, שעמדו מולם מושפלים וחסרי-אונים, כבולים על-ידי הוראה ממי שלתית פחדנית.

ואחרי שיבש הרוק בפי היורקים, הגיה צה"ל למכור ניות-האספקה לעבור, כדי שיוכלו לשתות ולחדש את מלאי הנזולים בפיותיהם שיבשו.

היריקות היו מכוונות אל החיילים. אבל הן פגעו בממשלה.

כל אחד משרי הממשלה הזאת — יריקה זו הגיעה לו.

ל תהיה לאיש אשלייה לגבי התוצאה: מהתפרעות פוליטית המזנית זו יצאו היירוניס כמנצחים.

הם הצליחו לגייס אלפי אנשים מכל רחבי הארץ במטריה גלויה להפר את החוק.

הם הצליחו לרכו כמויות גדולות של גשק, "הוקי" ובלתי-חוקי.

הם הצליחו להפעיל "חדרי-מלחמה" מערכות-קשר, מאית כלי-רכב ציבוריים ופרטיים, ביניהם הרבה מכוניות בעלות מיספרים לבנים, שבעליהן שוחררו מן הציור לשלם מכס ומיסים והיטליביטחון.

הם הצליחו לממן את כל הפעולה הזאת, שעלתה הרבה רבבות לירות, למרות שכמה מאליהההון של ארץ-ישראל השלמה הסתככו לאחרונה בפרשות שחיי תויות, גניבות, העלמות-מיסים וסתם פשיטות-רגל.

הם הצליחו לעבור את הקו הירוק ולהגיע לאתרי ה"התנחלות", למרות שכל צה"ל הועמד ככוננות עילונה במשך יומים ושכעות, עני השבוע הופשותיהם ושיהרורם של חיילי סדיר ומילואים.

הם הצליחו לעבור את מחסומי צה"ל, להכות היי-

יצחק רבין בהלווייה של שזר

מערכת החינוך הדתית "ממוכנת" מוציאה ככל שנה, מזה 26 שנים, מחזור של תלמידים שחונכו משחר ידותם ללאומנות הסאנאטית הקיצונית ביותר. הדת המוחדרת לליבם אינה אלא סילוף מחריד של ערכי הדת היהודית. זהו פולחן-שיכמו פרימיטיבי, אנטי-הומאניסטי, פגני במהותו. דת של שינאת עמים, עליונות גיועית, הצרקה רצה-עם נוסח "בוכשי כנען" זולזול ברמוקרטיה ובחוק ה"חילוני", אמונת שהחלכה עומרת מעד לכל חוק, כמיהה לדיקי טפורה של בעליההחלכה.

חינוך זה הרס את הדת היהודית האמיתית במדינת ישראל. הוא ממוטט גם את המיפלה שהולידה אותו. המנהיגים המתונים המסורתיים של המפד"ל מעוררים רק בוז ושאט-נפש בלב המוני הצעירים הממלאים עתה את שורותיה, ושמיספרם הולך וגדל בכל שנה, עם הצטרפות שנתון חדש. אך בעיקר מאיימות תוצאות חי-נוך זה על סדרי השליטון ואשיות הרמוקרטיה במדינה, כל זה נאמר השבוע עניידי הצעירים עצמם, במילים פשוטות וכמעט פשוטים, כגאווה וכביטחון עצמי, לעיני צופי הטלוויזיה.

לא היתה בכך שום גבורה. ניסיונם של המתפרעים להציג את עצמם כיורשי העליות הראשונות, שהקימו התנחלויות ממדדות בלב אוכלוסייה ערבית עוינת ו-אימתנית, הוא מגוחך. ניסיונם להציג את עצמם כיורשי הלוחמים, אשר חשפו את חזם מול כידוני הדיוויזיה השישית הבריטית, מגוחך שבעתיים.

הביירוניס האלה ידעו היטב שהיילי צה"ל יקבל הוראות לא להפעיל נגדם שום כוח, לא להרים אף אלה אחת. לא לירות אפילו באוויר, גם כשהם מוכים ומשי-פלים. הם ידעו שהממשלה לא תעז לעשות נגדם דבר; שלא ייעצרו, לא ייתבעו לדין, שלא ייעשה דבר כדי להפריע לפיקניק הנחמד שיתכננו לעצמם.

זוהי מהפכנות רחוקה, התגרות בנמר-

את לא היתה תנועת התנחלות, מטרתה לא הייתה להקים התנחלויות.

בוודאי, יש מתנחלים אמיתיים במחנה ארץ-ישראל השלמה. עובד בריעמי רוצה להתנחל ביריחו וברמאללה, כשם שהתנחל בנתניה ובאשדוד. לקבל אדמות מידי הרשילטון, לספסר בהן, לצבור בעזרתן הון-עתק, ולהתיחמק מלשלם עליהן מס-אמת.

מתנחלים כאלה אינם חסרים במחנה זה — מיהושע בריציון ועד טיבור רוזנבאום. ארץ רחבת-ידיים, הגדה המערבית כולה, כאילו ממי תינה ללקחה זו של תנים וצבועים, כמו פגר של חייה — ארץ-חלומות לפספסות-קרקעות, לניצוץ היידיים, להתעשרות קלה.

אולם ההמונים שהשתתפו בהתקוממות המאורגנת של השבוע — לא התכוונו להתנחל.

הם התכוונו להכין את הקרקע להפיכה, פשוטו כמשמעו.

הם רוצים להשליט את רצון המיעוט על הרוב, לשכש את תהליכי הדמוקרטיה, לקעקע את שילטון החוק. במילים פשוטות: להקים במדינה דיקטטורה של מיעוט קנאי.

ההתפרעות של השבוע לא היתה אלא שלב אחד בהגשמת חזון זה.

היא קבעה עובדות. העובדה שאין הממשלה מעוז לפעול נגדם בריציות. העובדה שאספר להכין בגלוי הפרה המזנית של החוק, באין אפריע, ולהויו את הכוחות אל נקודת-העיימות. העובדה שמתר לשאת נשק נגד הרממשלה ונגד צה"ל. העובדה שאין מנהיגות בעלת אר-מקלב מינימאלי, המוכנה להפעיל את הצבא והמיס-טרה להגנה על הדמוקרטיה.

עובדות אלה נקבעו. אבל זוהי רק ההתחלה. ההתחלה של ההתחלה.

אחרי מה שאירע השבוע, לא דרוש עוד מאמץ גדול של דימיון כדי לתאר מה יקרה במדינה כאשר הממשלה תיאקץ לתת את הפקודה לנפיגה מיריחו — ודאי-כלי-שכן משכנם ומחברון.

השבוע פעלו רק כמה אלפים, חברי פלג אחד של המחנה הדתי. לא הופעלו המשאבים האנושיים הגדולים של חרות. מקריית-שמונת עד דימונה. לא גויסו המוני החסידים המשולתבים של מנחם בגין. לא נבחנה גא-מנותם של אנשים כמו אריק שרון (אם יחזור לצבא). לא רוכזו אלא חלקיק מן היכולת של מחנה גדול זה. על שפע כספיו ועינוגיו, פלגיו הפוליטיים ומכשירי-ההס-תה שלו בכתב ובעל-פה.

מחנה זה מוכן להגיע לשילטון באמצעות בחירות, כפי שעשו תנועות דומות באירופה — אך אין הוא סומך על כך, ואין זו הדרך היחידה הפתוחה לפניו. כמו תנועות דומות בארצות אחרות, הוא מוכן לכפות את רצונו על-ידי חריסת מיסגרות החוק והסדר. על-ידי שילוחב היצרים הפרמיטיביים של המון גבוך ומתוס-כל. על-ידי יצירת אנארכיה, שמתוכה תעלה הועקה הר גדולה: "הבו לנו הנהגה תוקה! הבו מנהיג שיגאל אותנו!"

כאשר עומדות מוד תנועה כזאת מנהיגות פחדנית וכושלת, מיפלגות רקובות ועלובות נפש, מחנה דמוקרטי מפולג ואכול שינאה הדדית, עסקנצ'יקים רודפי כיסאות ובצע — הגשמת חזון אנטי-דמוקרטי זה היא בתחום האפשרות.

זה הוכח במדינות אחרות. זה הולך ומוכח גם בארצנו.

ה אם המחנה הזה רוצה בכך? האם הוא מסוגל לכך?

ישראל אלוד-שייב בהפגנת המתנחלים

לים, לדחפם, לורקם על האבנים, לאיים בדריסתם, לקרוא להם "נאצים" ו"גסטאפו" — מבלי שיקרה להם דבר. הם הצליחו להסר עשרות חוקים, כפרהסיה וכמצח נחושה, מבלי שממוכתיישראל תעז להגן על החוק, לעצור את העבריינים, להשי-ליך לכלא את המתפרעים, לתפוס את כלי-הרכב, להחרים את המכוניות בעזות המיסי-פרים חלכנים, לקחת את הנשק — ועששות אף אחת מן הפעולות שהן מוכנות מאליהן לגבי